

Istentisztelet februárban

A hálaadásunkat és könyörgésünket Ónódi István mondta el, Iványi Miklós pedig Máté evangéliumának 15. részéből olvasott fel a gyülekezetnek. Végül Iványi Júlia a gyerekekkel együtt összegezte a gyerekóra tanulságait:

Egy hadvezéri pálya után ma a királyi pálya megismerése következett. A gyerekek is érezték ezt, és együtt énekelték:

„Jó Pásztor az Úr, kőszikla váram, mindenható király! Hajts néki térdet, imádd és féljed, mily szép az ő neve, Úr Jézusom!”

„És elmenvén onnét Jézus, Tirus és Sidon vidékeire tére.

És ímé egy kananeus asszony jövéen ki abból a tartományból, kiált vala néki:

- Uram, Dávidnak fia, könyörülj rajtam! Az én leányom az ördögtől gonoszul gyötörtetik.

Ő pedig egy szót sem felele néki. És az ő tanítványai hozzá menvén, kéri vala őt, mondván:

- Bocsásd el őt, mert utánunk kiált. Ő pedig felelvén, monda:

- Nem küldettem, csak az Izráel házának elveszett juhaihoz.

Az asszony pedig odaérvén, leborula előtte, mondván:

- Uram, légy segítségül nékem!

Ő pedig felelvén, monda:

- Nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni. Az pedig monda: Úgy van, Uram; de hiszen az ebek is esznek a morzsalékokból, amik az ő uroknak asztaláról aláhullanak. Ekkor felelvén Jézus, monda néki: Óh asszony, nagy a te hited! Legyen néked a te akaratod szerint. És meggyógyula az ő leánya attól a pillanattól fogva.”

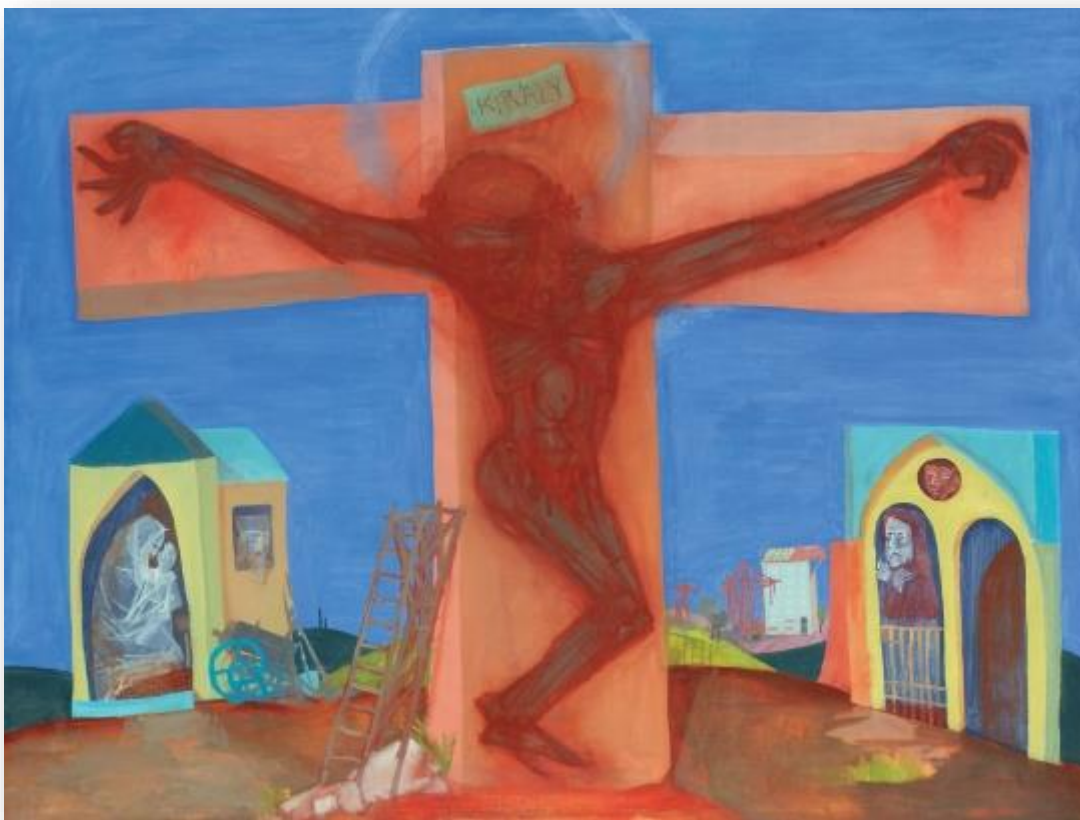
Megrázó történet ez. Érdeemes lenne ezért jelentését különböző nézőpontból megfigyelni: Izrael elvesztette korábbi státusát, hogy egy új, lélekben születő néppé váljon? Vagy Krisztus azért jött, hogy Izráel népének vezére legyen? Vagy ez a történet leginkább a mának szól, a mai gyülekezet állapotát szemlélteti?

A történetből fő erényünk világlik elő: *bátorság a tárgyilagosságra*. Adler szerint bátorság kell ahhoz, hogy legyőzzük bátortalanságainkat. Freud pedig úgy fogalmaz: tárgyilagosság kell

ahhoz, hogy szembenézzünk a lélek Szphinx-jével, a psziché éji sötétségben suhogó madárszárnyú szörnyetegével.

Jézus is ilyen bátorságra, és szembenézésre szólít, mert nem könnyű eljutni a végső gyógyuláshoz.

Olyan vidéken jár, ahonnan Jesabel is származik, aki miatt sok borzalmat, nyomorúságot él át Izráel népe, Csak a hűséges istenkövetés eredménye lehet Isten örökébe lépni. Frank, a harmadik ma említett pszichológus szerint a személyes én legszemélyesebb döntése ez. Nem tudom, de hiszem, hogy nála van a megoldás. Még ha ebnek nevez, akkor is hajt valami hozzá, ami összeköt vele.

A történet első fele Jézus és az asszony beszélgetése: a személyes szféra. Nagy felelősség: ügyeinket így Isten elé vinni. A hit erejével és az istenkövetés szándékával élni. A hallgató gyülekezet pedig ezúttal önmagát minősíti. A kiközösítő, amely később befogadóvá válik. Az eb, aki a megszentelt étel morzsáiból eszik, emberré válhat. Az eb az isteni kukás, aki eltisztítja, felfalja a tisztátalant.

Analizálni kell az életet, szembe kell nézni a bennünk lévő tisztátalannal, ebként élő árnyékszemélyiségünkkel, hogy isten ajándékaiból részesülhessünk.